

2012 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas (*Tribunale di Firenze* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Maurizio Giovanardi ir kt.

(Byla C-79/11) ⁽¹⁾

(*Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pamatinis sprendimas 2001/220/TVR — Nukentėjusiųjų padėtis baudžiamosiose bylose — Direktyva 2004/80/EB — Kompensacija nusikaltimų aukoms — Juridinio asmens atsakomybė — Kompensacija baudžiamojoje byloje*)

(2012/C 287/15)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Firenze

Šalys pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Pignonica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, *Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Tribunale Ordinario di Firenze* — 2001 m. kovo 15 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2001/220/TVR dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose (OL L 82, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 72) 2, 3 ir 8 straipsnių aiškinimas — 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms (OL L 261, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 65) 9 straipsnio aiškinimas — Juridinių asmenų baudžiamoji atsakomybė — Nukentėjusiojo nuo nusikalstamos veikos teisė, kad sukeltą žalą per baudžiamąjį procesą atlygintų netiesiogiai už ją atsakingas juridinis asmuo

Rezoliucinė dalis

2001 m. kovo 15 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2001/220/TVR dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose 9 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, jog pagal šią nuostatą nedraudžiama juridinių asmenų atsakomybės sistemoje, kaip antai aptariama pagrindinėje byloje, nustatyti, kad nukentėjusysis nuo nusikaltimo negali per baudžiamosios bylos nagrinėjimą prašyti, kad administracinį pažeidimą padaręs juridinis asmuo atlygintų tiesiogiai tuo nusikaltimu padarytą žalą.

⁽¹⁾ OL C 120, 2011 4 16.

2012 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesgerichtshof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *UsedSoft GmbH* prieš *Oracle International Corp.*

(Byla C-128/11) ⁽¹⁾

(*Kompiuterio programų teisinė apsauga — Naudotų iš interneto parsisiųstos programinės įrangos licencijų pardavimas — Direktyva 2009/24/EB — 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis — Platinimo teisės išnaudojimas — „Teisėtai įsigijusio asmens“ sąvoka*)

(2012/C 287/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *UsedSoft GmbH*

Atsakovė: *Oracle International Corp.*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Bundesgerichtshof* — 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 111, p. 16) 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Kompiuterių programos kopijų parsisiuntimas iš interneto į duomenų laikmeną, remiantis programinės įrangos licencija ir teisių turėtojo leidimu — Galimybė kvalifikuoti šį veiksma kaip veiksma, dėl kurio išnaudojama teisių turėtojo turima parsisiųstų kopijų platinimo teisė — Prekyba pirmojo įgijėjo parsisiųstų programų „naudotomis“ licencijomis — „Teisėtai įsigijusio asmens“ sąvoka.

Rezoliucinė dalis

- 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos 4 straipsnio 2 dalis aiškintina taip, kad kompiuterio programos kopijos platinimo teisė išnaudojama, jeigu autoriaus teisių turėtojas, kuris leido, nors ir neatlygintinai, parsisiųsti šią kopiją iš interneto į duomenų laikmeną, sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti jam galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, taip pat suteikė teisę neterminuotai naudotis šia kopija.
- Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad naudojimo licencijos, t. y. licencijos, kurią autoriaus teisių turėtojas iš pradžių neterminuotai suteikė pirmajam įgijėjui sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti šiam autoriaus teisių turėtojui galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam

priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, pardavimo, apimančio iš autoriaus teisių turėtojo interneto svetainės parsisiųstos kompiuterio programos kopijos pardavimą, atveju antrasis šios licencijos įgijėjas, kaip ir bet kuris paskesnis jos įgijėjas, galės remtis šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatytos platinimo teisės išnaudojimu ir dėl to būti laikomi kompiuterio programos kopiją teisėtai įsigijusiais asmenimis, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį, ir naudotis pastarojoje nuostatoje numatyta atgaminimo teise.

(¹) OL C 194, 2011 7 2.

2012 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Oberster Gerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Compass-Datenbank GmbH prieš Austrijos Respubliką

(Byla C-138/11) (¹)

(Konkurencija — SESV 102 straipsnis — „Įmonės“ sąvoka — Komerčio ir bendrovių registro duomenys, įtraukti į duomenų bazę — Šių duomenų rinkimo ir perdavimo naudotis už atlygį veikla — Viešosios valdžios institucijų atsisakymo leisti pakartotinai naudoti šiuos duomenis pasekmė — Direktyvos 96/9/EB 7 straipsnyje numatyta „sui generis“ teisė)

(2012/C 287/17)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Compass-Datenbank GmbH

Atsakovė: Austrijos Respublika

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oberster Gerichtshof — SESV 102 straipsnio aiškinimas — Nacionalinės teisės aktas, kuriame numatytas atlygis už susipažinimą su viešuoju prekybos ir bendrovių registru (Juridinių asmenų registras) ir kuriuo draudžiama bet kaip naudotis šiuo registru verslo tikslais — Ekonominės veiklos sąvoka — Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi — Esminių resursų doktrinos (*essential facilities doctrine*) apimtis.

Rezoliucinė dalis

Viešosios valdžios institucijos veikla duomenų bazėje išsaugant duomenis, kuriuos įmonės privalo pateikti remdamosi teisės aktuose numatytais įpareigojimais, leidžiant suinteresuotiems asmenims susipažinti su šiais duomenimis ir (arba) jiems pateikiant jų popierines kopijas, nėra ekonominė veikla, todėl ši viešosios valdžios institucija, vykdanči tokia

veiklą, neturėtų būti laikoma įmone, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį. Tai, kad už tokį susipažinimą ir (arba) kopijų gavimą reikia mokėti įstatyme numatytą, bet ne atitinkamo subjekto tiesiogiai ar netiesiogiai nustatytą atlygį, negali pakeisti minėtos veiklos teisinio kvalifikavimo. Be to, jei tokia viešosios valdžios institucija, remdamasi sui generis apsaugos teise, kuri jai, kaip duomenų bazės valdytojai, suteikta remiantis 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos 7 straipsniu ar kokia nors kita intelektinės nuosavybės teise, draudžia bet koki kitoki taip surinktų ir visuomenei pateiktų duomenų naudojimą, ji taip pat nevykdo ekonominės veiklos, todėl vykdydama tokią veiklą ji neturi būti laikoma įmone, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį.

(¹) OL C 186, 2011 6 25.

2012 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Södertörns tingsrätt (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Torsten Hörnfeldt prieš Posten Meddelande AB

(Byla C-141/11) (¹)

(Vienodas vertinimas užimtumo ir profesinėje srityje — Diskriminacijos dėl amžiaus draudimas — Nacionalinės teisės aktai, kuriais suteikiama besąlyginė teisė dirbti iki 67 metų amžiaus ir leidžiamas savaiminis darbo sutarties nutūkimas mėnesio, kurį darbuotojas sulaukia šio amžiaus, pabaigoje — Neatsižvelgimas į senatvės pensijos dydį)

(2012/C 287/18)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Södertörns tingsrätt

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Torsten Hörnfeldt

Atsakovė: Posten Meddelande AB

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Södertörns tingsrätt — Bendrojo diskriminacijos dėl amžiaus draudimo principo ir 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 6 straipsnio aiškinimas — Nacionalinės teisės aktai ir kolektyvinė sutartis, suteikiantys darbuotojui besąlyginę teisę dirbti iki 67 metų amžiaus ir numatantys automatinį darbo santykių nutrūkumą mėnesio, kurį darbuotojui sueina 67 metai, pabaigoje neatsižvelgiant į pensiją, kuri iš tikrųjų jam gali būti mokama.